

Kukorelly Endre

Ha kimozdulna

Ha kimozdulna, éppen esni fog,
nem is nagyon, ez most csak kismosás,
csodálnám (hogya élne), hogy mozog.
Csodálnám érte; mennyi változás!

Szeretne otthon lenni ott, ha nem
piszkálnák érte, miért épp van, és
nem mondanák meg, mi miként legyen.
Ha lehető lehetne a levés.

Végül tehát: csodálnám, hogya élne,
s magából egy kis vészterhes magot
ha nyárvégről el tudna tenni télre,

megérve így az Esőtlen Napot.
Lekismosva lenne pizok s pizokság,
boldog börtön leendne, büszke fogság.

A legjobb volna mégsem

A.
Legjobb.
Volna.
Mégsem.
Elfogyni, mint a szappan.
Aztán lecsúszni szépen,
a végső egy alakban.
Tévedésből, alig. Vagy
aligha tévedés ez?
Mert az, hogy már alig vagy, még elég a levéshez.

*

Nem is hogy fel kell adni, mert
hova fel, egy
sehogy sem vagy alig őrzött helyet.
Nagy szemekkel csodálkozik
az ember valaki mások helyett.

Nem hogy már mennyire elég,
hogy egy ilyen vacak rossz helyen áll.
Ugyan, mi ég
el és mi nem. Minden vajjas,
nem túl száraz szendvicseket kajál.

Én elég jól érzem magam
hazafelé, és elfelé hazul-
ról. Egy kicsit sajog, kicsit
ragad. Nem tré-
fa, nem. Egyszer ragad, egyszer lazul.

*

Nem tudok
ittmaradni,
nem tudom
itthagyni sem.
Úgy volna
jó,
ha kiderülne, hogy
nincs is
ilyen.

Kirakat

Ácsorogtunk annál
a kirakatnál. Ott álldogáltunk órákig.
Mintha a járdához
tapadtunk volna. Valamikor
aztán nyilván eljöttünk onnan.

Egymásra se néztünk. Hagytuk, menjenek
el a trolik. Az egyiknek még
inteni is kellett. Úgy intett
vissza akkor az a sofőr, mint
aki épp elég jól ért mindent.

Ablak, Csetvei Klára fotója